

Z V O N

148 Main St. - Tel. (914) 636-4225.
New Rochelle, N.Y. 10802.

PASTORALNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Rád lidské činnosti

Jak lidská činnost z člověka vyvěrá, tak němu i směřuje. Když člověk pracuje, nemění jenom svět a společnost, ale zdokonaluje i sám sebe. Mnohému se přiučí, rozvíjí své schopnosti, vychází ze sebe a překonává se. Takový růst, je-li mu správně rozuměno, je vzácnější než vnější bohatství, které lze nashromáždit. Člověk má větší cenu pro to, co je, než proto, co má. Podobně i všechno, co lidé dělají

laze tomu, kdo nic nemá
vzrůstá se, kurt co,
sdjova.

Směje křác, směje
Všore,
žadný mu nic není.
Fránie.

3. Přečteno

Zde se křác zbrání
a jedování přisně
zapovíla

pro dosažení větší spravedlnosti, širšího bratrství a lidštějšího uspořádání společenských vztahů, je cennější než technické pokroky. Tyto pokroky mohou totiž poskytnout k povznesení člověka jakoby látku, ale samy ze sebe ho uskutečnit nemohou.

Toto je tedy zásada pro lidskou činnost: aby podle Božího úradku a Boží vůle byla v souhlasu s pravým dobrem lidského pokolení a nechala jednotlivému nebo ve společnosti zijícímu člověku možnost pečovat o své celkové povolání a naplnit ho.

Oprávněná autonomie pozemských skutečností

Zdá se však, že mnoho našich současníků se obává, že příliš těsné spojení mezi lidskou činností a náboženstvím by bylo na překážku autonomii lidí, kolektivu i věd.

Rozumíme-li autonomii pozemských skutečností to, že stvořené věci i samy kolektivy mají vlastní zákony a hodnoty, které člověk má postupně poznávat, jich používat a je pořádat, pak taková autonomie je požadavek naprosto oprávněný, a nejen že ho vymáhají lidé naší doby, ale je to i shodné s vůlí Stvořitele. Patří to k samému pojmu stvoření, že všechny věci dostávají svou vlastní stálost, pravdivost, hodnotu, vlastní zákony i uspořádání; a na to, na všechno člověk musí mít ohled a přiznat jednot-

livým oborům vědy a techniky vlastní metody. Když se tedy provádí soustavné bádání ve všech vědních oborech skutečně vědecky a podle mravních zásad, nebude nikdy ve skutečném rozporu s vírou, protože věci vezdejší i věci, které jsou přemětem víry, pocházejí od jednoho a téhož Boha. Ano, kdo se snaží pokorně a vytrvale zkoumat záhady skutečnosti, je, třeba i nevědomky, jakoby veden Bohem, který udržuje všechny věci a působí, aby byly to, co jsou. Budiž proto dovoleno vyslovit zde politování nad některými vnitřními postoji, které z nedostatečného pochopení oprávněné autonomie vědy nechyběly někdy ani mezi samými křesťany. Vyvolaly sváry a spory a dovedly mnohé k názoru, že věda a víra jsou v rozporu.

Rozumí-li se však slovům "autonomie časných skutečností" tak, že stvořené věci nejsou závislé na Bohu a že jich člověk může používat beze vztahu ke Stvořiteli, pak každý, kdo uznává Boha, cítí, jak takové názory jsou mylné. Vždyť tvor bez Stvořitele se ztrácí. Ostatně všichni věřící, jakéhokoliv náboženského vyznání, slyšeli vždycky v mluvě tvorstva jeho hlas a projev. Ano, zapomenutím Boha sám tvor se stává nejasným.

(pokračování)

TÍ, ČO NEMÓŽU VERIŤ

Pane, žijeme medzi neveriacimi.

Nie všetci sa vysmievajú z viery. Mnohí stoja pred ňou jednoducho bezradne.

Iní narazili na Cirkev, vraj je bohatá, v minulosti sa dopustila nespravodlivostí a aj teraz je plná pokrytectva.

A potom tí, čo nám vyhodia na oči, čo aj nás samých často trápi: "Ak Boh jestvuje, prečo dopustí vojny, katastrofy, hlad, bolesť a zlo?"

Pane, vieš, že podobné otázky aj nás tlačia.

Daj preto, aby tvoje slovo preniklo do nás hlbšie než denná skúsenosť zla.

Daj tiež, aby práve v styku s neveriacimi sa upevnila naša viera, aby nebola iba "zdedená", ale zaslúžená a vybojovaná.

Pomôž nám, aby sme ju žili radostne a presvedčivo, že by neveriaci našli v nás jasný obraz viery.

Veď možno preto neveria, lebo im poskytujeme falošný obraz o tebe. Pane, vieš ako sú pripútaní k ľudským, čisto pozemským hodnotám.

Daj, aby spoznali, že tvoj Syn Ježiš Kristus, tým, že sa stal človekom, zošlachtil aj ľudské hodnoty.

(Kammermeyer)

* * *

OSMÉ PŘIKÁZÁNÍ

"Nepromluvíš křivé svědectví proti bližnímu svému"

Každý z nás chybuje často. Jestliže někdo nechýbuje slovem, to už je člověk dokonalý, schopný držet na uzdě sebe celého. Když dáme koňům do huby uzdu, abychom je přiměli k poslušnosti, tím je úplně ovládneme. A podívejte se na lodi: jsou tak veliké, a bývají hnány prudkými větry, a přece se nechají řídit maličkým kormidlem tam, kam kormidelník chce.

Tak i jazyk: je to sice malý úd, ale může se chluvit velkými věcmi. Hleďte, jak malý oheň, a jak velký les zaplálí. I jazyk je oheň, dovede způsobit kdejakou špatnost. Právě jazyk mezi našimi údy může poskvřnit celého člověka, zapaluje celý náš život, protože sám je zapalován peklem. Všechny druhy šelem, ptáků, plazů a mořských zvířat mohou být a jsou zkroceny lidmi, ale žádný člověk nestačí na to, aby zkontroloval jazyk. Je to nástroj špatnosti, který nedá pokoje, plný smrtelného jedu. Jím velebíme Pána a Otce a jím zlořečíme lidem stvořeným k obrazu Božímu. Z jedněch a těchž úst vychází dobrořečení i zlořečení. Moji bratři, tak to být nemá. Což vydává pramen z téhož otvoru vodu sladkou i hořkou? Může, moji bratři, dávat fíkovník olivy nebo réva fíky? Ani slané zřídlo nemůže dávat vodu sladkou (Jakub 3, 2-12).

Pán Ježíš je cesta, pravda a život. Protože je vtělená Pravda, oškliví se mu lež a přetvářka. S hříšníky vždy jednal laskavě, ale prolhané a pokrytecké farizeje znovu a znovu pranýřoval. Kristus Pán od nás očekává, že budeme projevovat Otci úctu "způsobem duchovním a podle pravdy" (Jan 4,23), že budeme milovat pravdu tak, jak on ji miluje.

Osmé přikázání nám připomíná, že jako Kristovy údy máme milovat pravdu a chránit se lži, podvodu a přetvářky. Tyto věci pocházejí od ďábla, "lháře a otce lži" (Jan 8,45); není pro ně místa v Boží rodině.

Jako Kristovy údy musíme též bedlivě chránit dobré jméno druhých, následovat příklad Pána Ježíše při poslední večeři: S největší možnou jemností naznačil Jidášovi, že ví o jeho zradě, a přece ho před ostatními apoštoly neoznačil jako zrádce.

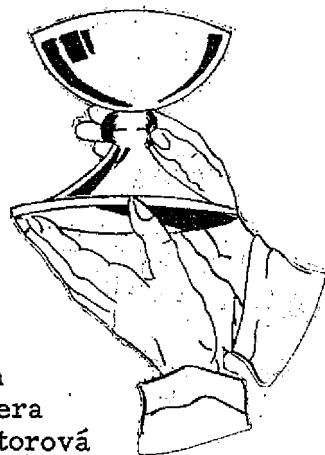
* * *

Není pravým věřícím každý, kdo přijal křest. To nestačí. Teprve ten, kdo opravdu miluje Krista a kdo ho přijal do svého srdce, může se nazývat křesťanem.

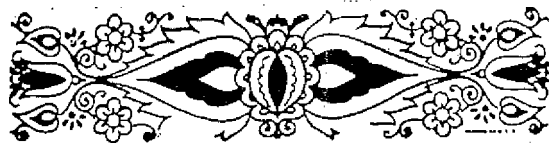
VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za Petra a Marii Otrubovy k zlaté svatbě
 - Za zemř. rodiče Bartůňkovy - syn Radomil
 - Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a děti
2. Za zomrelých rodičov z oboch strán a brata Milana - manželia Abrahámovi
 - Za zemř. bratra Valentina Hindru - pan Frank Hindra a rodina Flood
 - Za zemř. Ditku Segotovu - pí Ida Špísek a syn
3. Za zemřelou Julii Wasyleniukovu - manžel a dcera
 - Za zomrelého Ludevíta Filu - paní Anežka Šantorová
 - Za zemř. Ladislava Ivánka a živou a zemř. rodinu z obou stran -
- manž. Frank a Irma Doskočilovi
 - Za zemřelého tatínka Josefa Krajču - syn s rodinou
4. Za zemřelého Valentina Hindru - rodiny Filova a Petrášova
 - Za zemřelého Jana Skopala - pan Josef Blaha
5. Za zemř. Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků hudby a poesie.
 - Za zomrelého Ludevíta Filu - rodina Krupkova
6. Za zemř. Leopolda a Barboru Slívovy - děti zde i ve vlasti
 - Za zemřelého Ludevíta Filu - rodina Šebíkova
7. Za zemřelého Svatopluka Janoucha - jeho manželka
 - Za živou a zemřelou krajanskou rodinu
8. Za zemřelého Otakara Cericha - jeho manželka
 - Za zemřelou Růženku Dattschenko - rodina Šebíkova
9. Za zemřelého manžela Pavla - paní Ludmila Adamcová
 - Za zemřelého Ing. Milana Spíška - rodina Šebíkova
10. Za zemřelého Ludevíta Filu - pan Frank Hindra a rodina Flood
 - Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - rodina Šebíkova
11. - Za zemřelou Marii Baborovu - její manžel
 - Za zemřelého Ivana Copláka - jeho manželka a dcery
12. Za zemřelou dceru Marii - paní Josefa Pavlicová
 - Za zemřelého Ivana Copláka - Mařyann a George Tucicikovi
13. Za zemř. Otce Ant. Šuránka a Ant. Burdu - paní Jelena Rennerová
 - Za zemřelého Antonína Pavlicu - paní Josefa Pavlicová
14. Za zemřelou Františku Konyn - pí J. Pavlicová a manž. Smrčkovi
 - Za zemřelého Franka Vnučáka - jeho manželka Mary
15. Za zemřelého manžela a za celou rodinu - pí. Jarmila Štekrová
 - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
 - Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
16. Za zomrelého Ludevíta Čamaja - manželia Pristicovi
 - Za zemřelou Josefinu Krsičkovu - paní Mary Cerichová
17. Za zemřelou Mimi Kohoutovu - manžel a děti s rodinami

17. Za zemřelého Ivana Copláka - pan a paní Michael De Louise
18. Za zemřelé rodiče Jana a Marii Chmelovy - manž. P. a M. Otrubovi
- Za zemřelého Ivana Copláka - Věra Turicikova
19. Za zemřelé rodiče Petra a Annu Otrubovy - manž. P. a M. Otrubovi
- Za zemřelého Ivana Copláka - Penny Klouparová
20. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rodinami
- Za zemřelého Ivana Copláka - Jarolím Turicik
21. Za naše drahé a milované - živé i zemřelé - tatínky
- Za zemř. Dr. Rudolfa Krempla - jeho manželka
22. Za zemř. Frant. Kubáta - manž. Zdeněk a Lydia Václavíkovi
- Za zemř. Frant. Komárka a Boží ochranu pro rod. Komárkovu a Müllerovou - pan František Smola
23. Za zemřelého manžela Václava - paní A. H. Vacková
- Za zemřelého Ludevíta Filu - paní Mary Zářišová
24. Za zemřelého Dr. Rudolfa Krempla - pan G. J. Baburnič
- Za zemř. Valentu a Katerinu Ondrovičovy - paní Mary Zářišová
25. Za zemř. rodiče Emilii a Diviše Žáčkovy - manž. John a Julia Žáčkoví a děti s rodinami
- Za zemřelého syna Rudolfa - paní Anna Schubertová
26. Za zemřelého bratra Vojtěcha - paní Julie Žáčková a děti s rodinami
- Za zemřelého manžela a rodiče z obou stran, a na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a vyprošení dalších - pí. Marie Vaňková
27. Za zemřelého Jaroslava Dlouhého - jeho manželka s rodinou
- Za zemřelou rodinu Tomečkovu a Bačíkovu - rodina Tomečkova
28. Za zemř. manželku a maminku, a za rodiče a příbuzné z obou stran
- Dr. Vladimír Dostál s rodinou
- Za zemř. Annu Poláškovu, manžela a dvoje rodiče - rod. Tomečkova
29. Za zemřelou Filomenu Bačíkovu, sestry a rodiče - rodina Tomečkova
- Za zemřelou Dinku Segotovu - rodina Filova a Petrášova
30. Za zemřelého Jaroslava Dlouhého - pí. Tonka Hábková
- Za zemřelou Dinku Segotovu - paní Mary Horáková

M O D L Ě M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě

ZEMŘELI: Václav H. Vacek a Ivan Coplák. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

KŘTEM SVATÝM do Církve Boží byli přijati
Jan Martin a Anna Blažena Stránští a Michael Joseph Blaha. - "Abys v

nás milost křtu svatého rozmnožil, prosíme tě, vyslyš nás!"

Manželé Petr a Marie Otrubovi slavili Zlatou Svatbu.

Pan František Slíva se dožívá SEDMDESÁTKY; Dr. Milan Fryščák a pan Dionisius Ruskevich se dožívají ŠEDESÁTKY. Z pna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (First Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostela.

Jako jiná léta v červenci a v srpnu přerušíme naše společné snídaně a vrátíme se k nim první neděli v září.

ODPOVĚDNOST JEDINCE

Někdy vidím na některých z nás podivnou snahu: odpovědnost za svou spásu přenášet na druhé. Odpovědnost za svůj vlašný křesťanský život, za nedostatek lásky k Bohu, k druhým i k sobě tito naši bratři a sestry přenášejí na svého kněze, na své okolí a na všechno možné i nemožné. Tito naši bližní jsou si vědomi, že jejich křesťanský život zdaleka není takový, jaký by měl být. Místo toho, aby se dali do denního poctivého boje, aby pracovali na sobě a postupně, pomalu se zdokonalovali ve spolupráci s Boží milostí - zaměřují se na své okolí.

Nemohu přece očekávat od kněze, že bez mého aktivního přičinění zařídí mou spásu. Kněz má za úkol pomáhat mi na mé cestě ke spáse - ale rozhodně mi spásu nemůže zařadit. Ani nás všechny nemůže přivést ke spáse (jak se modlíme za našeho kněze), když každý z nás nebude spolupracovat s Boží milostí.

Nemohu svádět na své vlašné, své nevěřící okolí, že ono je příčinou mojí vlašnosti, či mého pouze formálního přístupu k Bohu.

Já, a každý z nás, máme svou osobní odpovědnost jedince.

- DRV -

* * *

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Pred svojím odchodom do Ríma roku 1858 navštívil Don Bosko rodinu Mazé de la Roche. Dcéra domáceho pána, slečna Lorenzína, sa zadívala na jeho zaláтанú reverendu. Matka to zbadala a pokrútila hlavou:

- Don Bosko, v týchto šatách len nechcete ísť do Ríma.

- Akoby nie? Veď je to predsa najlepšia reverenda v celom našom dome. A konečne nie je ani moja. Musel mi ju požičať Don Allasonatti.

A skutočne aj tak bolo. Don Bosko si často musel vypožičať šaty od svojich spolubratov, najmä keď mal ísť niekde na lepšiu návštevu.

Vlakom cestoval vždy len tretou triedou. Raz ho videl prednosta stanice sadať do tretej triedy na vlak Turín - Lanzo. Donútil ho, aby presadol do I. triedy, kde už sedelo niekoľko kňazov. Don Bosko ho síce poslúchol, ale poznamenal:

- Veziem sa ako nejaký barón alebo gróf, ale platíť som platil ako žobrák.

Miloval chudobu, ale chudobných ľudí ešte viac. Jeho tajomník Don Berto rozpráva, že keď roku 1874 sprévdzval Don Boska po Ríme, stretli sa so žobrákom, ktorý prosil o almužnu:

- Don Bosko mi rozkázal, aby som mu dal niekoľko soldov. Náhodou som však nemal drobných a poznamenal som, že v Ríme i tak toľko ľudí prosí o almužnu, že všetkým ani nemožno vyhovieť. Don Bosko mi však odpovedal: - A nevieš, že je písané: Dávajte a dá sa vám?

Keď musel mať na cestách najatý povoz, okrem riadneho poplatku pridal kočišovi vždy aj prepitné s poznámkou:

- To je pre vás.

Dlho som nechápal, prečo je Don Bosko na cestách tak mimoriadne štědrý. Raz mi to potom vysvetlil:

- Pozri, keď dám tomu chudobnému človekovi nejaké to prepitné, mám hneď príležitosť povedať mu aj nejaké láskavé slovo, čo títo ľudia tak veľmi potrebujú. Veď kto kedy hovorí s nimi láskavo?

Raz sa vracal z Mathi. Don Bussi a Don Viglietti boli s ním. Na stanici si najali povoz. Keď Don Bussi vyplatil, Don Bosko sa ho opýtal:

- Dal si mu aj prepitné?

- Hej.

- Koľko?

- 50 centesimov.

- To je málo - poznamenal Don Bosko a hneď aj vytiahol z vrečka jednu líru a povedal:

- Pridaj mu ju a popros ho, aby ju prijal. Kňaz musí byť veľkodušný k ľuďom, ktorí si rukami vyrábajú na chlieb. Boli sme na koči traja, a 50 centesimov za jednu osobu nie je veľa.

Ale aj medzi chudobnými najviac cítil s tými, ktorí upadli do biedy z blahobytu. Raz večer priviedli do ústavu starca, ktorý bol predtým majstrom. Ostal bez práce a teraz niekde na ulici omdlieval od hladu. Don Bosko ho niekoľko mesiacov zadržal v ústave, kým úrady nedonútili jeho dlžníkov, aby mu dlhy zaplatili.

Raz zasa prišiel k Don Boskovi prosiť o almužnu z úrivy sociálnodemokrat. Bol v krajnej biede. Ani košele nemal. Don Bosko poprehŕňal všetky vrecká, ale veru na novú košeľu tam nebolo. Na posteli ležala jeho vypraná košela. Vzal ju a dal socialistovi:

- Zlata a striebra nemám, ale čo mám, to vám dám.

- Ale čo si teraz vy oblečiete?

- O to sa nestarajte.

Socialistovi vyhŕkli slzy a dojatý si vzdychol:

- Ach, koľko dobrého môže vykonať kňaz!

Raz sa saleziáski chovanci vrátili z dlhšej prechádzky a chválili sa, že boli tam a tam a že ich pan farár povolal všetkých na obed. Don

Bosco sa zhrozil. Poznal tú faru a vedel, že je to farár chudobný ako kostolná myš. A teraz, hľa, ešte toľko hladošov sa pustí do jeho biednych zásob. Veď ak volakto, nuž Don Bosko poznal žalúdky svojich chlapcov.

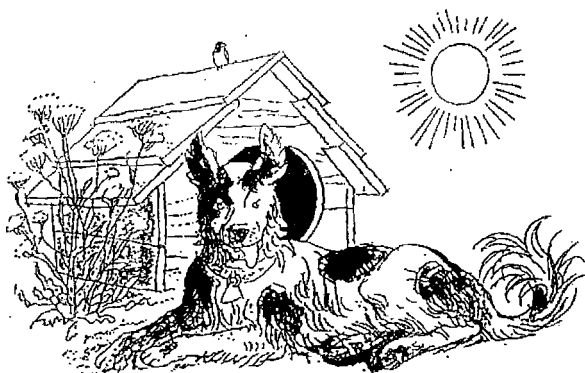
- A čo si dal za to panu farárovi? - pýtal sa Don Bosko kňaza, ktorý tam bol s chovancami.

- A ja som mu mal niečo dať?

- To sa vie. To sa patrí. Mal si strčiť do obálky sto lír a poprosiť pana farára o jednu sv. omšu za teba a tvojich chovancov. Tak sa to robí. V niektorých prípadoch nesmieme hľadiť na peniaze. Zapamätaj si to pre budúcnosť. Terajšiu chybu nejako napravím sám.

(Alberti - Jur Koza Matejov:
DON BOSKO.)

* * *

Josef Václav Sládek: O Ř Í Š E K

Kíkali mu Oříšek, Nebyl sice veliký,
huňatý měl kožíšek, ale zloděj všeliký,
uši také, toť se ví, jakmile jen zaštekal,
jazyček měl růžový. tuze se ho ulekal.

Hlídal celý den i noc,
nedostával za to moc,
ale každý ho měl rád,
to je také dobrý plat.

